

sloot. Geen oogstreep en geen spoor van enig wit aan de kop. Op de borst-flanken waren enkele vlekjes te zien, die een geel-groen-bruine kleur hadden.

Wij hebben de vier vogels ongeveer twintig minuten bekeken. Ze waren bijzonder levendig en het geluid leek ietsje scherper dan onze Gele Kwikstaart *M. f. flava*. De vogels bleven in los verband bij elkaar ook in vlucht. De vierde vogel (een ♀) was niet te onderscheiden van onze Gele Kwikstaart *M. f. flava*, alhoewel onmiddellijke vergelijking met deze niet mogelijk was, daar er geen in de buurt was.

Het stond voor ons vast, dat we hier de Balkan Gele Kwikstaart *Motacilla flava feldegg* hadden waargenomen. Alhoewel ik deze vogel reeds kende van kleurenfoto's bevestigde, onze latere opzoekingen in de literatuur op alle punten deze determinatie.

C.N.A.: bevestigde waarneming.

Adres: Penitentenstraat 10, Gent, België.

OÖLOGISCHE EN NIDOLOGISCHE MEDEDELINGEN IN 1972 (EN EERDER)

W. Ph. J. HELLEBREKERS

Laag geplaatste nestingang van de Grote Bonte Specht *Dendrocopos major*.

Gedurende het broedseizoen van 1969 vond de heer J. H. de Baas op het landgoed „Houdringe” te De Bilt een bewoond nest van een Grote Bonte Specht in een tweestammige, oude, zich in slechte staat bevindende beuk; de hoogte van de nestingang ten opzichte van het maaiveld bedroeg 120 cm, hetgeen vrij laag genoemd kan worden. Het „Handbook of British Birds”, Vol. II: 285 (editie 1943) geeft op: „... nestingang zelden lager dan 10 of 12 feet”, voorts „... gewoonlijk belangrijk hoger...”. Een treffende vergelijking geeft D. Blume („Die Neue Brehm Bücherei”, 1968). „De gemiddelde hoogte van de spechtenwoningen in een bosgebied is afhankelijk van de leeftijd en kwaliteit van de bomen. In eiken- en beukenopstanden van goede kwaliteit zijn de gaten in het algemeen tamelijk hoog, bij slechte kwaliteit lager, meestal beneden 4 m. In zieke stammen (b.v. bij fijnsparren, trilpopulieren, beuken en vogelkers) vindt men nestgaten van Grote Bonte Spechten, die zich slechts 30—80 cm boven de aardbodem bevinden (vgl. Schmidt 1962, Pürro 1965).

De nestingang was eliptisch van vorm en had een afmeting van $5\frac{1}{2}$ cm (verticaal) $\times$ $4\frac{1}{2}$ cm (horizontaal). Met zekerheid kon worden vastgesteld, dat twee pulli het nest hebben verlaten; op 15 juni 1969 was het nest leeg.

De stam, ter hoogte van de nestingang had een doorsnede van ongeveer 30 cm. In 1970 en 1971 is deze nestholte niet bewoond geweest.

Het macro-biotop bestond uit een opgaand gemengd bos, waarvan de

Beuk *Fagus sylvatica* lokaal een groot deel van de opstand uitmaakte; voorts waren de volgende soorten voornamelijk aanwezig: Inlandse Eik *Quercus robur*, Douglas Spar *Pseudotsuga taxifolia*, Corsicaanse Den *Pinus nigra corsicana* en Fijnspar *Picea abies*.

Opgemerkt zij nog, dat de nestboom een hoogte had van ongeveer 8 m en dat de maximale afmetingen rondom de elipsvormige nestingang $8\frac{1}{2}$ cm (verticaal) $\times$ $6\frac{1}{2}$ cm (horizontaal) bedroegen.

Een gelijksoortig geval van een laaggeplaatste nestingang van een Grote Bonte Specht constateerde ik op 13 juni 1960 op de „Gorsselse Heide” te Eefde; hierbij bedroeg de hoogte van de nestingang 90 cm, terwijl het nest zich in een Berk *Betula sp.* bevond.

R. RENSE.

VROEGE BROEDSELS VAN DE EIDEREEND *SOMATERIA MOLLISIMA*

Op 26 april 1970 bij de Zuiderduintjes op Rottumeroog een nest met 3 eieren (E. C. Smith), op 27 april op Vlieland nest met 2 eieren en op 8/9 mei, ook op Vlieland, 7 nesten w.o. 3 met 5 eieren (A. Hoogerwerf). Inderdaad vroeg. Ned. Vogels: „vanaf het midden van mei”; Jourdain in British Birds: „From mid-May to June, often not till June in N. Scotland”. H.

Adres: Insulindeweg 31, Delft.
